

Inleiding

Ik kijk rond en knijp mezelf. Ik ben aanwezig bij de uitreiking van de Wet-nose Awards in Londen. Ik sta te praten met Brian May, de gitarist van Queen, die een bekende campagnevoerder is voor dierenrechten. Even later reikt Brian een award uit aan Virginia McKenna, oprichtster van *Born Free* en daarna heb ik de gelegenheid met Virginia te spreken over onze gemeenschappelijke passie om iets te doen in het belang van dieren. Eindelijk heb ik de vrouw ontmoet die mij zo lang inspireerde en kan ik haar dit persoonlijk vertellen, waardoor ik er zeker van ben dat ik deze dag nooit zal vergeten.

De acteurs Martin Clunes, Lorraine Chase en Peter Egan waren ook bij de ceremonie aanwezig, net als de tv-dierenarts Marc Abraham en het was heerlijk om naar hun dierenverhalen te luisteren. Ingrid Tarrant deed interviews en tijdens een korte pauze haalden wij herinneringen op aan een voorval met een paard waarbij wij een paar jaar geleden aanwezig waren. Er waren natuurlijk ook enkele beroemde honden van de partij die door hun aanwezigheid alle aandacht trokken. Omdat zij 's ochtends vroeg niet hoefden op te staan en niet hoefden te piekeren over wat ze zouden aantrekken, kostte het hun ongetwijfeld minder stress om de ceremonie bij te wonen dan de andere bezoekers. De honden straalden die ontspannen houding uit die het monopolie is van een hond die gewend is aan aandacht.

Bijna op de dag af een jaar geleden was ik voor een andere gebeurtenis in Londen. Bij die gelegenheid bevond ik mij in mijn eigen Green Room in het hoofdkantoor van de BBC, terwijl ik zat te wachten op een oproep om naar de studio te komen voor een interview voor de tv-serie *Pet Nation*. Liza Tarbuck en Huey Morgan waren de gastvrouw en de gastheer in een prachtig ontworpen op dieren gebaseerd interieur. Gedurende de tijd dat ik in de Green Room zat, terwijl een eerder deel van de show werd opgenomen, zag ik verschillende soorten dieren de studio binnengaan. Het zien van die dieren met al hun waardigheid en zelfbewustzijn maakte dat ik zeer emotioneel werd. Ik pakte een doekje en droogde mijn gezicht.

Terwijl ik mijn armen naar de hemel richtte, zond ik een stille dank aan alle dieren die mijn onderwijzers, gidsen en genezers zijn geweest. Ook zond ik mijn gedachten van waardering aan alle dieren voor de volmaakte schoonheid van hun ziel.

Ik vind het nog steeds verbazingwekkend hoeveel de dieren mij in mijn leven hebben geschonken. Maar het belangrijkste deel van mijn werk met dieren wordt niet bepaald door de beroemde mensen die ik heb ontmoet en evenmin door de prachtige locaties die ik op uitnodiging heb bezocht. Nee, het wordt bepaald door de dieren zelf en door alles wat zij ons kunnen leren. Ik wil de kloof in de communicatie tussen mensen en dieren overbruggen en daarbij bewustzijn bijbrengen aan een zo groot mogelijk publiek.

Dat is één reden waarom ik dit boek schrijf, zodat ook jij in contact kunt komen met dieren op de manier waarop ik het voorrecht heb het te kunnen doen.

Over dit boek

Als jij je bewustzijn wilt verruimen door met dieren te communiceren, weet dan dat je op de juiste weg bent. Deze positieve instelling zal de dieren die hun leven met je delen aanmoedigen jou te zien als een belangrijk mens met wie ze willen spreken.

Wanneer je met dieren communiceert op hun golflengte, heb je de grootste kans om ze niet alleen te begrijpen, maar ook om de diepte van hun ervaring als wezen met bewustzijn te waarderen. Als je door communicatie van ziel tot ziel met dieren wordt geïnspireerd, zul je verwonderd zijn wanneer je door je intuïtie hun antwoord gewaarwordt.

Ik ontmoet een grote verscheidenheid in soorten en problemen en het is altijd de moeite waard en bevredigend als ik in staat ben waar mogelijk hulp te bieden. De meeste mensen die zich tot mij wenden, hebben een hond, kat of paard als kameraad. Maar alle dieren, van welke soort dan ook, zijn uniek en de communicatie tussen de verschillende soorten stelt ons in staat ons bewust te worden van de berichten die elk dier wil doorgeven. Er moeten natuurlijk veel twijfels worden overwonnen bij het communiceren met dieren, maar het geeft veel plezier, omdat dieren – wanneer het hun is toegestaan zichzelf uit te drukken en trouw te zijn aan

hun natuur – ons laten zien hoe het leven ten volle geleefd kan worden. Alle diersoorten bezitten intuïtieve zesde-zintuigvermogens. Zij hebben deze in de loop van miljoenen jaren aangescherpt, terwijl mensen in dit opzicht tamelijk lui zijn geworden. Maar iedereen heeft de potentie om op een diep niveau met dieren in contact te komen. Het is in deze tijd gelukkig voor een steeds toenemend aantal mensen van groot belang om te luisteren naar wat de dieren te zeggen hebben en om te leren hoe je ze kunt helpen en genezen. Meer dan ooit willen mensen dieren op het diepste mogelijke niveau begrijpen en de voordelen genieten van een gesprek van ziel tot ziel. Dieren zijn niet alleen verbazingwekkende leraren, maar ook onze genezers. Ik hoop dat je je door dit boek bewust zult worden van je aangeboren communicatieve gaven, zodat de band tussen jou en de dieren in je leven kan worden versterkt en problemen kunnen worden opgelost. Voor hen die intuïtieve communicatie met dieren al in de praktijk brengen, bevat dit boek unieke tips en inzichten die bij hun werk van nut kunnen zijn.

Er valt altijd iets te leren

Ik leer voortdurend op mijn reis. Een passende les is mij gegeven door het paard Radian gedurende de fotografische sessie voor de Engelstalige uitgave van dit boek. De PRE-hengst Radian (PRE staat voor Pura Raza Espanola) herinnerde mij eraan, waar het bij communiceren met dieren om gaat. Op de dag dat ik mijn afspraak voor de foto had, was het weer nogal wisselvallig, met op het ene moment een donkere lucht en hevige stortbuien en op het andere moment zonneschijn. De fotograaf zette zijn installatie op onder paraplu's en plastic, terwijl Radian nieuwsgierig toekeek.

De fotograaf maakte gebruik van een korte onderbreking van de regen om een paar foto's te maken, terwijl ik op een boomstronk zat en Radian dicht bij mij stond in zijn adembenemende schoonheid. Afgezien van de dreigende regenwolken gebeurde er van alles. Een andere hengst was aan het grazen in de omheinde wei achter mij en in een aangrenzende wei liepen merries. Omdat hij een hengst is, is Radian uiterst gevoelig voor andere paarden en voor wat er om hem heen gebeurt. Zonder dat ik mij daarvan bewust was, liet ik mijn geest warrig worden. Zou het spoedig weer gaan regenen? Hield ik mijn hoofd wel in de juiste stand en mijn handen in de juiste positie? Zou Radian meer geïnteresseerd zijn in de

merries dan in mij? Radian begon onrustig te worden, maakte zich van mij los en liep weg.

De fotograaf riep: 'Relax, je ziet er gespannen uit.' Toen realiseerde ik me dat ik de kardinale fout had gemaakt verwarrende signalen af te geven. Door mijn energie wilde Radian niet meewerken. Ik gaf geen gehoor aan mijn eigen advies over aandacht besteden aan tegenstrijdige beelden die onze gedachten kunnen overbrengen.

Terwijl ik diep ademhaalde, drukte ik de kabbelende gedachten weg uit mijn geest en concentreerde mij op het bewaren van innerlijke rust. Radian reageerde direct. Hij kwam voor me staan met een zachte blik in zijn ogen en in stilte zei ik hem: 'Je bent prachtig. Ik houd van je.' Omgekeerd voelde ik, dat Radians geest vrede uitstraalde en wij raakten verstrikt in een tijdloze zone van liefdesenergie. Het resultaat was een serie verrukkelijke foto's.

Geheimen onthuld

Dieren hebben gedachten, gevoelens en meningen. Zij zijn zich ook bewust van onze innerlijke wereld en van hoe wij denken en voelen. Omdat we fysiek verbonden zijn met alles in het universum, is het zinvol andere wezens te leren kennen op het diepste mogelijke niveau. Dat doen we door onze intuïtie te ontwikkelen.

Dit gehele boek door licht ik de voordelen van intuïtieve communicatie met dieren toe en leg ik uit hoe daarin een grote vaardigheid kan worden ontwikkeld. Wanneer we met dieren spreken en luisteren naar wat zij vertellen, kunnen we niet alleen de dieren in ons leven beter begrijpen, maar ook onszelf en besef krijgen van onze specifieke vermogens van communicatie en genezing die in de kern van onze ziel liggen. Via mijn verhalen over hun ongelooflijke communicatievermogen hoop ik recht te doen aan de dieren.

Zenmoment van een dier

Dieren hebben indruk op mij gemaakt door hun verbazingwekkende bewustzijn. Zij hebben diepe inzichten en geven blijk van een filosofisch begrip, als gevolg van vele ervaringen. Dieren verbazen me vaak door hun

mededelingen en subtiele nuances. Zo vertelde het paard Bob mij: 'Alle goede dingen komen tot een goed einde.' De betekenis stelde mij voor een raadsel, dus vroeg ik deze meester in communicatie om nadere uitleg. Bob legde uit dat de dingen die we zoeken en relevant zijn voor onze spirituele weg, vruchtbaar zullen zijn.

In dit boek heb ik mededelingen van dieren opgenomen die ik een 'zenmoment van een dier' of 'zenmoment van een paard' heb genoemd. Het woord zen is Japans voor meditatie en voor de filosofie rondom dit onderwerp. Het zenmoment bij een dier houdt in: concentratie op de energie van het nu. Het gevolg is een veelgelaagde bewustzijnservaring. Houd een speciaal notitieboek paraat om de zenboodschappen van inspiratie die dieren aan ons doorgeven op te schrijven, terwijl je bezig bent met de aanwijzingen in dit boek.

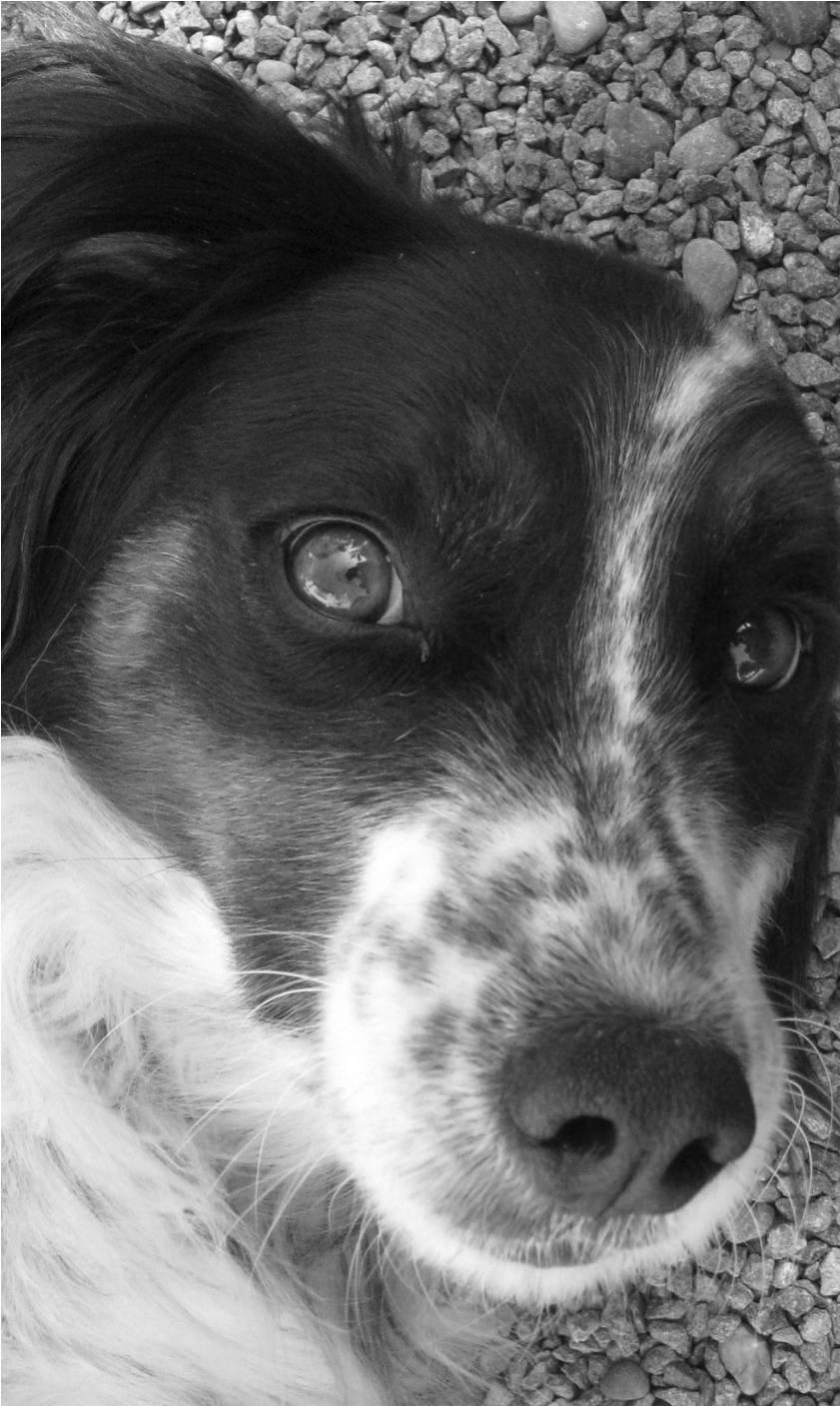
Als pionier in de wereld van communiceren met dieren heb ik een lange en vaak moeilijke weg naar kennis en wijsheid afgelegd, maar ik hoop de weg die ik met jou afleg te bekorten, zodat je op dezelfde plek aankomt, maar in een kortere tijd. Net als in mijn vorige boeken is dit wat *De taal van dieren* te bieden heeft. Onderbouwd met ware verhalen* geef ik inzicht in de manieren waarop we onze intuïtieve kant kunnen ontwikkelen en kunnen converseren met dieren, wat ons leven verrijkt. Het is mijn droom dat op een dag communiceren met dieren een alledaagse bezigheid van alle mensen is. De wereld zal werkelijk een betere plaats worden, wanneer alle mensen intuïtief kunnen afstemmen op andere wezens.

*Sprekend leven, luisterend leven, intelligent leven
is overal om je heen. Doe mee met de gesprekken
en verrijk je leven.*

MARGRIT COATES

Belangrijke opmerking: *De in dit boek aangereikte technieken mogen niet worden beoefend door personen die onder invloed zijn van alcohol, drugs of medicijnen die de geest beïnvloeden.*

* Alle verhalen in dit boek berusten op waarheid; alleen zijn sommige namen en details gewijzigd ter wille van de privacy.

1 Waarom spreken met dieren?

Communicatie is de beste manier om van onwetendheid naar wijsheid te gaan.

Het moeilijkste deel van het schrijven van een boek is het schrijven van het eerste hoofdstuk. Daarom leek het mij een goed idee om met een waar verhaal te beginnen. Dan kan ik laten zien hoe dieren met ons communiceren via de energiegebieden en hoe wij hierop afstemmen om te horen wat de dieren via hetzelfde systeem zeggen en om antwoord te geven. Telkens als wij dat doen, zullen we daar wederzijds enorm veel voordeel uit halen. De ervaring heeft mij geleerd dat het bij communiceren met dieren belangrijk is een indruk te krijgen van de fysieke expressie van het dier en van wat hij in stilte kenbaar maakt. Mijn eerste indruk was dat de lieve hondenkop van Millie onthulde dat zij gevoelig was en op haar hoede. Ruth had Millie, een kruising tussen een staande hond en een jachthond van vier en een half jaar oud, twee jaar geleden ontdekt in een hondenasiel toen zij op zoek was naar een kameraad voor haar zwarte labrador, Murphy. In eerste instantie leek geen enkele hond helemaal geschikt, maar toen Ruth op het punt stond weg te gaan, besloot zij een kijkje te gaan nemen bij de speurhonden, waar zij een hond opmerkte die ineengedoken in een hoek van een kooi zat. Terwijl Ruth stond na te denken over wat ze zou doen, werd zij via haar intuïtie een stem gehoord die zei: 'Neem mij mee.' Het kwam uit de richting van de ineengedoken hond, dus zonder veel omhaal nam Ruth de hond mee naar huis en noemde haar Millie.

Millie had enkele problemen. Men had Ruth in het asiel verzekerd dat Millie zindelijk was, wat niet zo was, al gauw bleek dat Millie nooit eerder in een huis had geleefd. Millie was bovendien bang voor mannen en voor

mensen die naar haar keken. Zij haatte het als men aan haar nek kwam en ze had een hekel aan elk soort harde muziek.

Maar bij mijn ontmoeting met Millie kon ik haar al binnen enkele minuten over haar hele lijf aanraken, inclusief haar kop en nek, terwijl Ruth uitriep dat Millie nooit eerder met iemand zo ontspannen was geweest. Het verschil was dat Millie wist dat ik kon horen wat zij te zeggen had, dat ik haar mededelingen begreep en met genezende energie werkte.

Communiceren met dieren betekent het op verschillende manieren oppikken van informatie, zoals dit boek in detail zal uitleggen. Door af te stemmen op Millies herinneringen kreeg ik een glimp te zien van de vochtige, smerige ruimte met een betonnen vloer waar zij was geboren. Zij kwam uit een nest bibberende puppies die dicht bijeen kropen in een poging warm te blijven. Zij herinnerde zich ook een zieke, slecht gevoede moederhond en de dood van een van de puppies. Wanneer er een bepaalde man de ruimte betrad, probeerde Millie zich te verstoppen. Zij weigerde zich te laten overhalen om tevoorschijn te komen, wat de man woedend maakte. Dan greep hij haar in haar nekvel, schudde haar heen en weer en smet haar ergens neer. De man eiste gehoorzaamheid. In zijn wereld was geen plaats voor een wegkruipende hond. Toen zij oud genoeg was om getest te worden voor speurhondwedstrijden, toonde Millie weinig aanleg voor deze sport. Dat was de reden dat zij werd afgedankt en ondergebracht in een dierenasiel.

Het communiceren met dieren houdt in dat men een betrouwbare vertolker is van wat het dier van geest tot geest overbrengt en dat men de betekenis van de verschillende raadseltjes, metaforen en symbolen kan ontcijferen die als aanwijzingen voor de gedachten van het dier dienen. Soms zijn deze beelden gemakkelijk te interpreteren, een andere keer hebben ze een obsederende complexiteit. In dit geval verscheen er in mijn geestelijk oog een heidestruik, die kennelijk iets te maken had met de naam die Millie als puppy had gekregen. Toen ik Ruth vroeg: 'Heette ze eerst Heather?', antwoordde Ruth dat zij eerst Lucky werd genoemd. Ruth vond die naam misplaatst en vroeg de hond haar te helpen bij het vinden van een nieuwe naam. Plotseling flitste de naam Millie door het hoofd van Ruth. Wacht eens, dacht ik, ik moet mijn interpretatietalent wat meer inzetten! Het beeld dat ik had gezien betrof Lucky Heather, dus de vroegere naam kwam in het beeld voor. Het was een van de meest duis-

tere stukjes informatie die ik ooit van een dier kreeg. (Lucky Heather is een bosje heide dat bijvoorbeeld door zigeuners wordt verkocht met de 'belofte' dat het geluk brengt.)

Nu ik daaraan denk; er was een keer een katje dat mij een cryptisch bericht zond. Het bleef zeggen dat ik zijn verzorgster moest vertellen dat zij iets aan haar ogen moest laten doen. Zij op haar beurt hield echter vol dat er met haar ogen niets mis was. Toen de vrouw geïrriteerd raakte, vroeg ik de kat om nadere aanwijzingen. Ik zag toen een waterdruppel en nog een en nog een. Toen verscheen het beeld van de ogen weer en het drong tot mij door dat ik tranen had gezien. 'Heb je onlangs veel gehuild?', vroeg ik de vrouw, die dat bevestigde. De kat was zo met zichzelf ingenomen dat hij opstond en zijn staart om mijn benen drapeerde. Ook ik was tamelijk opgelucht. Maar goed, ik dwaal af. Dus laten we teruggaan naar Millie.

Andere informatie van Millie was gelukkig gemakkelijker te duiden. Ze had begrepen dat haar toekomst in het asiel onzeker was en ze had Ruth uitgekozen om haar te redden. Zij had daarvoor een reden gehad. Toen Ruth voor de eerste keer voor haar stond, had Millie een energietrilling ervaren en had zich verbaasd over het zien van een lichtwezen met een heldere bal in het midden. Later kwam Millie erachter dat deze energie-kern het liefdegevende hart van Ruth was.

Het laatste stuk informatie dat Millie verstrekte was dat zij twee beschermengelen had. Een van hen was de zuigeling die als jonge pup was gestorven en de andere was een konijn dat ook jong was doodgegaan. 'Hoezo een konijn?', vroeg ik aan Millie. Zij was een jachthond en dus vroeg ik mij af of Millie de oorzaak was geweest van het overlijden van het konijn. Het bleek dat in het vertrek dat grensde aan de ruimte waar Millie was geboren, konijnen werden gefokt. Konijnen zijn ook uiterst gevoelige dieren en bij wetenschappelijke proeven is aangetoond dat zij op afstand telepathisch communiceren. Een jong konijn was in verbinding gekomen met Millie en door de muur heen hadden zij elkaars gedachten en gevoelens vernomen. Millie verklaarde de verbinding als het direct overdragen van kennis, waarbij een stroom van berichten zich opstapelde, zonder het tijdverlies dat wij kennen bij een verbale dialoog tussen mensen.

Diereninzicht

- Er is iets wonderlijks in de relatie tussen verschillende diersoorten. Vooral als we dichter bij zulke relaties van ziel tot ziel komen en met de ogen van ons hart kijken, zijn zij prachtig.
-

Dat was het einde van de sessie en ik bedankte Millie uitbundig voor haar bereidheid een communicatiesessie met mij te delen. Het is zo eenvoudig dieren te bedanken. Als we het met een enthousiaste stem doen, eventueel gepaard gaand met een aai, dan voelen zij zich vereerd. Millie kon natuurlijk ook mijn hart lezen en wist dus dat ik meende wat ik zei.

Na een consult ben ik altijd nieuwsgierig naar het resultaat, dat onmogelijk te voorspellen is. Zoals mensen zijn alle dieren uniek en verschillend en elk geval heeft vele facetten. Al spoedig kreeg ik antwoord. 'Ik wil je even laten weten dat Millie zich al meer vertrouwd gedraagt. De meest opmerkelijke verbetering is haar toegenomen stoutmoedigheid tegenover mannen', mailde Ruth twee dagen later. 'Het viel mijn beide ouders op dat Millie minder nerveus was tegenover mijn vader. Haar houding was meer interactief; zij begroette hem zelfs. Ik weet dat het nog vroeg is en dat Millie nog een weg heeft te gaan, maar zij lijkt die vreselijke herinneringen die haar zo tot last waren, te hebben losgelaten.'

Er is voor een dier vaak een communicatiesessie nodig om het een beter gevoel te geven. Een vriendin van Ruth nam contact met mij op om te vertellen dat zij bij Ruth was aangewipt en dat zij twee keer had moeten kijken om zich ervan te overtuigen dat die hond Millie was. Zij zag er namelijk zo ontspannen uit.

Vijf weken later kwam ik Ruth en Millie tegen. Millie zag er beter uit met minder spanning op de spieren. Haar wantrouwige houding was verdwenen en bij deze gelegenheid viel het mij op dat Millie niet sprak over het verleden, maar over dingen die met het heden te maken hadden. Op mijn vraag wat Millie mij die dag wilde vertellen, gaf zij een beeld van zichzelf door. Zij schudde een blauw speeltje heen en weer, een activiteit die zij kennelijk associeerde met groot plezier. Ruth vertelde dat het speeltje

Millies favoriete speelgoed was en dat het de vorm had van de filmfiguur Bunny. Lachend vroeg ik Millie of konijnen haar favoriete gespreksonderwerp waren, maar toen veranderde haar stemming en werd zij ernstig.

De heldere beelden die Millie mij net had getoond, losten op in een mistig grijs. In het midden daarvan ontwaarde ik de vorm van een man, compact als een massief blok steen. Millies telepathische toon was nu heel anders, haar lichte en onstuimige energie was vervangen door vermoeidheid.

‘Hij heeft een vreselijk gebrek aan empathie’, gaf Millie mij, als het ware heimelijk, telepathisch door. Ik was terughoudend, want ik vermoedde dat de man over wie zij het had een vriend van Ruth was.

Dieren zijn altijd heel direct en soms moet ik nadenken over de manier waarop ik een onderwerp met de eigenaar van het dier ter sprake breng. ‘Een vreselijk gebrek aan empathie’, herhaalde Millie met de nadruk op ‘vreselijk’, daarmee aangevend hoe belangrijk dat was. Oh hemel, dat wordt pijnlijk. Wat nu?

‘Oké Millie’, zei ik hardop om haar te laten weten dat ik op het punt stond de boodschap te onthullen. Door mijn reactie voelde Millie zich aangemoedigd om nog even door te gaan: ‘... en hij luistert niet naar de mening van een ander’. Het was een tamelijk onbeheerste bewering, maar Ruth begreep haar. Zij had onlangs haar relatie met haar vriend beëindigd en verklaarde dat Millie met haar analyse de spijker op de kop had geslagen. We verwonderden ons over het feit dat een hond met zo veel begrip kon communiceren om de ernst van de afkeuring van een karakter te onderstrepen. Ruth vertelde mij dat juist voordat zij definitief uit elkaar gingen, de hond tegen de man begon te grommen. ‘Natuurlijk gromde ik’, was het commentaar van Millie, ‘Ruth gaf mij met signalen via het onderbewustzijn te kennen dat zij niet wilde dat de man in haar buurt kwam, dus ik waarschuwde hem niet dichterbij te komen.’

De mist trok op en in gepeins verzonken had Millie nog een laatste boodschap: ‘Laten wij uitzien naar de zomer, naar het zonlicht.’ Deze opmerking sneed hout, want Ruth had een camper aangeschaft, speciaal om er met haar twee honden in weekends en in de vakantie op uit te gaan. Er was voor het drietal veel om naar uit te kijken.

Dieren hebben geen vertaling nodig

Mijn verbinding met Millie was bewust, maar het is bekend dat ongeveer 90 procent van onze communicatie plaatsvindt op het onderbewuste niveau. Bedenk maar eens hoeveel communicatie wij uitstralen naar dieren door onze kabbelende gedachten en onze beeldende geest. Wij zenden niet alleen boodschappen uit waarvan we ons niet bewust zijn, we worden ook omgeven door de onderlinge communicaties tussen dieren zelf. Maar deze boodschappen worden regelmatig uitgewist door de onafgebroken stroom van afleidingen in ons dagelijkse leven. Het is dus geen wonder dat dieren door onze aanwezigheid in de war raken, terwijl geen van de partijen beseft wat er gaande is.

Diereninzicht

 Denken dat iets wat niet-waarneembaar is via onze zintuigen niet bestaat, is erg beperkt. Er valt veel te ontdekken buiten het gebied van onze fysieke waarneming. Wij zijn in de eerste plaats vooral een energielichaam. Het is via dit medium – energie – dat we informatie uitzenden en ontvangen.

Wij mensen kunnen spreken zoals we willen om onze behoeften, wensen, bedoelingen en verlangens kenbaar te maken, die kunnen worden begrepen door iedereen die onze speciale vorm van verbale taal spreekt. Wanneer we verbale taal gebruiken, kunnen we de informatie die we naar buiten brengen geheel bewerken door hier en daar dingen weg te laten waarvan we niet willen dat anderen ze weten. Soms voegen we iets toe om ons prestige te verhogen of om een reactie te manipuleren. Wij spreken elkaar niet alleen vaak tegen, maar ook onszelf in een poging dit soort façade overeind te houden. Of we zeggen dingen die een verkeerde indruk geven van onze handelingen. Hoewel dieren soms rekening kunnen houden met deze eigenaardigheden van ons, omdat ze in staat zijn onze energie te lezen, kunnen ze in zulke gevallen heel onzeker worden over wat werkelijk waar is. Er is vaak een cultuurbotsing tussen mensen en andere dieren. Toch kan

de menselijke intuïtie te hulp schieten als een middel om contact te maken met van de 'taal der dieren'. Het woord 'taal' is in dit geval waarschijnlijk verkeerd gekozen, want wanneer we onze intuïtie gebruiken, leren we niet een feitelijke taal te spreken; we zijn alleen maar volkomen bewust. Bewustzijn betekent in staat zijn door verwarring heen een heldere intuïtieve visie te hebben. Als we het klaarspelen dit te bereiken, zullen we ons op een dieper niveau van dieren bewust worden dan voorheen.

Het doet er daarbij niet toe welke taal onze moedertaal is. Wanneer je intuïtief contact maakt, kun je overal in de wereld met dieren communiceren. Hoewel dieren verbale aanwijzingen in de plaatselijke streektaal verstaan, hoeven ze geen taalkundige begrippen en subtiele nuances te onderscheiden. Dieren gebruiken een universeel energiesysteem om berichten te verzenden en te ontvangen. Trillingen van je gedachten en emoties worden automatisch vertaald in deze gemeenschappelijke taal. Zelfs als je hardop spreekt, zal het dier je bedoeling en de betekenis achter je woorden lezen. In feite zijn de gedachten en beelden die je projecteert belangrijker dan je gesproken woorden. Zo kunnen dieren onoprechte personen betrappen, doordat zij bespeuren of hun intenties al dan niet zuiver zijn.

Er ontstaat een struikelblok voor ons, mensen, wanneer wij onze bedoeling achterhouden. Dat vormt een belemmering voor onze gewaarwording van wat dieren ons proberen mee te delen. In zo'n situatie beschouwen dieren de mens terecht als een domme diersoort, want als we niet synchroon lopen met wat wordt overgebracht, zullen problemen tussen dieren en de mensen die om hen geven, voortduren of escaleren. Moeite doen om meer op de dieren af te stemmen, is gunstig voor iedereen. Want als de relatie met onze dieren gelukkig is, zal dit de stress doen afnemen, zowel bij de mens als bij het dier.

Verschillende diersoorten hoeven hun onderlinge communicatie niet te vertalen, want deze vindt plaats op een intuïtief niveau, waar kennis direct wordt opgenomen. Dieren delen een natuurlijk vermogen om met elkaar te communiceren door middel van telepathie en staan met elkaar in verbinding, los van afstand en tijd. Dat is geen overlevingsmechanisme, maar een manier van leven. Dieren delen waarheden en werkelijkheden mee over zichzelf, over ervaringen en over ons. Dit steeds veranderende en aangepaste netwerk van informatie is voor ons allemaal beschikbaar als wij op de golflengte ervan afstemmen door het ontwikkelen van onze intuïtieve vaardigheden.